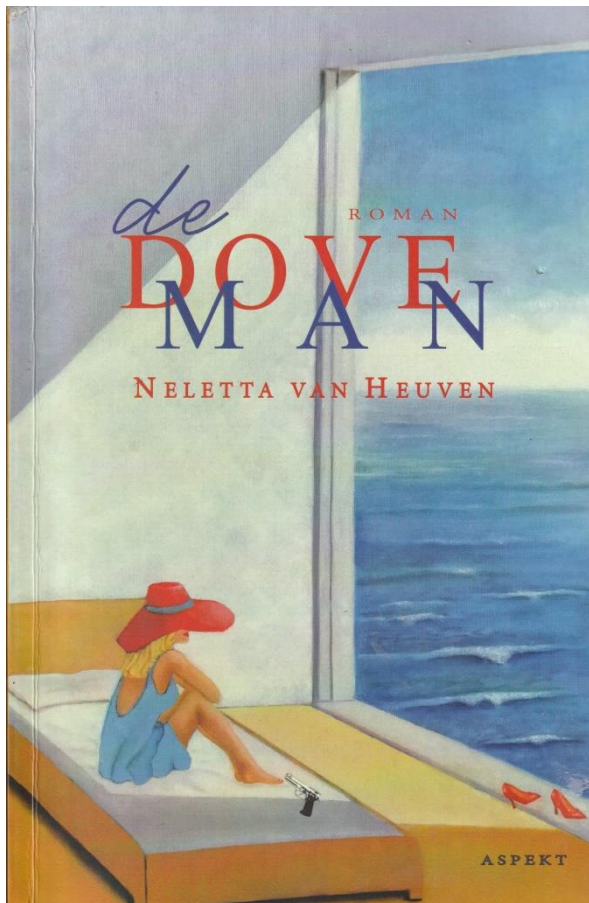

Neletta van Heuven, *De dovelman*, Aspect 2019

Vera Kelder trekt zich terug in een hotel in Noord Holland om orde te vinden in haar bestaan. Een aantal ongelukkig verlopen liefdes hebben haar gebroken. Ze is geslagen, ze is bestolen en ze is bedrogen.

Hoe heeft het zo ver kunnen komen?

In ieder geval is haar jeugd gehypothekeerd door haar dominante moeder en het ongelukkige huwelijk van haar ouders.

Maar ze ziet het als haar grootste probleem dat ze God gezocht heeft in haar leven, maar nooit ervaren heeft dat hij er is.

Deze week is de week van de laatste kans.

God moet een teken geven anders maakt ze er een eind aan.

In haar koffer heeft zij haar Beretta, een pistool dat haar vader haar stiekem gaf toen ze jong was. Als deze week geen antwoord oplevert op haar vragen, dan is het de kogel. Niemand mag dit weten uiteraard.

Om meer te begrijpen van zichzelf heeft ze haar oude dagboeken meegenomen. Ze gaat die allemaal lezen.

Toen ze drie jaar was, was ze met haar vader en moeder en zus op vakantie in Terschelling. Haar moeder kwam binnen juist op het moment dat ze een vlecht van haar zus Corien had afgeknipt. Moeder slaakt een lange schreeuw van ontzetting. De meisjes stuiven weg de duinen in. Die avond durft ze zich niet te vertonen. 'Ik had het gevoel dat ik dit nooit, nee nooit meer goed kon maken'.

Een aantal jaren later was er de pijnlijke ervaring van het overlijden van opa. Ze was helemaal overstuurd. Haar moeder verbiedt haar om te huilen. 'Je moet geen zelfmedelijden hebben'. In haar dagboek schrijft 'Veertje': 'Sindsdien heeft niemand mij meer zien huilen. Nooit meer'. In de puberteit begint Vera te twijfelen. Belangrijkste reden: de situatie thuis die niet verbetert. En de ervaring dat haar gebeden niet verder gaan dan het plafond.

Soms heeft Vera gesprekken met andere gasten in het hotel.

Hoe kan het tegelijkertijd bestaan: een hemel waarin de sterren schitteren en een aarde waarin kwetsbare mensen onverbiddelijk ten onder gaan? (139)

Vera voelt zich ongewenst. Waarom kan haar moeder alleen maar naar Vera kijken vanuit het perspectief dat haar man overspel pleegde terwijl zij in haar buik groeide? (148)

Kan het zijn dat alles toch een bedoeling heeft? Dat wij in het reine moeten komen met fouten die wij maakten in vorige levens? (135)

Is God het Al-bewustzijn dat contact heeft met alle persoonlijke vormen van bewustzijn? (133)

In het hotel heeft Vera het beste contact met Jens, een dove - een paradox: degene die het beste luistert is een dove. Verschijnt God via die dove aan Vera, omdat zij jarenlang God doof noemde? (91)

De doveman is een goed geschreven boek over de zoektocht naar een soliede fundament in het leven. Want als je aan God twijfelt en aan de liefde, dan ga je ook twijfelen aan jezelf (65). Spannend is het ook. Opeens is Vera er zeker van dat het personeel van het hotel haar Beretta heeft ontdekt. Een andere keer schiet ze diep gefrustreerd met het pistool in het donker. Helemaal spannend is de laatste dag. Laat mij verklappen dat de dreigende apotheose uitblijft. Een mystieke ervaring zet Vera op een ander spoor.

Neletta van Heuven studeerde theologie en filosofie in Utrecht. Ze schreef een boek over verschillende persoonlijkheidstypen in verband met zingeving. Ook verscheen van haar een bundel met columns. Verder is zij regressie-therapeut. Ze is moeder van twee kinderen. Ze gelooft in reïncarnatie, maar soms twijfelt ze: 'om scherp te blijven'.
(bron: *Terugkeer naar Levenslicht* voorjaar 2020)